

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12CoCsp/11/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120208075
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8120208075.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Andreja Radomského v spore žalobcov: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. D. XXX/XX, XXX XX E., 2/ F. B., nar. XX.XX.XXXX, C. D. XXX/XX, XXX XX E., právne zastúpení advokátom JUDr. Gábor Száraz, Garbiarska 20, 064 01 Stará Ľubovňa, proti žalovanému G. H. – G. - I., C. J. XXX/XX, XXX XX I. C. K., IČO: XX XXX XXX, právne zastúpený advokátom JUDr. Martin Staroň, Hlavná 89, 080 01 Prešov, o vrátenie ceny diela, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 16Csp/117/2020-294 z 29. novembra 2022, takto

rozhodol:

I. Mení rozsudok tak, že žalobu zamietá.

II. Žalovanému priznáva voči spoločne a nerozdielne zviazaným žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnom skončení veci.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi v I. rade a žalobkyni v II. rade sumu 7.300 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 28.3.2020 do zaplatenia, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca v I. rade a žalobkyňa v II. rade sú povinní vydať žalovanému plastové okná a dvere v zmysle Zmluvy o dielo, a to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalobca v I. rade a žalobkyňa v II. rade majú voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Napadnutý rozsudok vydal súd prvej inštancie potom, ako bol jeho skorší žalobu zamietajúci rozsudok č. k. 16Csp/117/2020-210 z 19.10.2021 zrušený uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 12CoCsp/8/2022 z 21.06.2022 a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dôvodom zrušenia skoršieho rozsudku prvoinštančného súdu bolo nevysporiadanie sa s otázkou, či v predmetnom prípade ide o spotrebiteľský vzťah, a či uzatvorenú zmluvu možno považovať za zmluvu spotrebiteľskú. V predmetnom prípade totiž došlo k uzatvoreniu zmluvy medzi dodávateľom (žalovaným), ktorý pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a spotrebiteľmi (žalobcovia), ktorí nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, čo znamená, že súd prvej inštancie mal na predmetný prípad v prvom rade aplikovať ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka zamerané na ochranu spotrebiteľa. Vzhľadom na to, že v predmetnom prípade si žalobcovia uplatňujú nárok na vrátenie ceny diela oproti vydaniu hnutelných vecí žalovanému,

a to na základe jednostranného odstúpenia od zmluvy, ktoré uskutočnili v dôsledku neodstránenia väd žalovaným v priebehu reklamačného konania, zaujal názor, že súd prvej inštancie mal posúdiť reklamačné konanie nielen v zmysle príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, ale aj v zmysle zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení účinnom v rozhodnom období (ďalej len „zákona č. 250/2007 Z. z.“), ktoré ako lex specialis voči Občianskemu zákonníku upravuje reklamačný postup v prípade spotrebiteľských sporov. Bolo tak potrebné zistiť, či sa jednak reklamačné konanie uskutočnilo v súlade so zákonom č. 250/2007 Z. z. a rovnako, či žalobcami reklamované nedostatky, boli reálne sa vyskytujúcimi vadami a to takými, ktoré bol žalovaný ako dodávateľ povinný odstrániť, a napokon aj to, či zo strany žalobcov bola v rámci reklamačného konania poskytnutá náležitá súčinnosť.

3. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie právne odôvodnil § 499, § 507, § 631, § 633 ods. 1, 2, § 644, § 645 ods. 1, 2, § 646, § 647, § 648 ods. 1, 2, § 52 ods. 1, 3, 4, § 3 ods. 1, § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 18 ods. 4, 6, 9 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy a totožne aj v čase odstúpenia od nej a § 255 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

4. Skutkovo vychádzal z nesporných tvrdení strán, že žalobcovia si od žalovaného objednali plastové okná a dvere za v zmluve o dielo dohodnutú kúpnu cenu 7 300 eur a že k ich montáži došlo 09.11.2018 a k písomnej reklamácií väd 13.10.2019. Z obsahu listu z 20.11.2019 v spojení so svedeckými výpoveďami svedkov L. a H. vyvodil, že žalovaný nevyriešil reklamáciu pre agresívne správanie žalobcu 1/. Z odborného stanoviska č. XX/XXXX znalca M. I. N. vo vzťahu k posúdeniu okien, dvier a ich zabudovaniu na objekte rodinného domu žalobcov mu vyplynulo, že profil rámov a profil krídla zhotovovaného a meraného okna a balkónových dvier z plastu nie sú rovné, ale odchýlka od ich priamosti nie je väčšia ako je prípustná a zabudovanie dvier a okien nie je v zhode s technickou normou, pričom však znalec nekonštatoval úplnú nefunkčnosť okien a dverí. Vyhodnotil tiež, že z odborného stanoviska M. N., resp. vyjadrenia M. H. - M. vyplývajú len všeobecné konštatácie týkajúce sa deformít niektorých okien a dverí s nemožnosťou zásahu (opravy) inou osobou ako dodávateľom z dôvodu zániku záruky. Z obsahu svedeckých výpovedí M. N. a O. zistil, že vchodové dvere sa nedali otvoriť a niektoré okná sa otvárali ťažšie. Zo svedeckej výpovede svedka P., ktorý bol prítomný pri tom, ako bol žalovaný zavolaný, že sa vchodové dvere nedajú otvoriť zase zistil, že dvere bolo možné bez problémov otvoriť. Vyhodnotením písomného podania žalovaného z 11.11.2019 (predloženého na pojednávaní 03.11.2022) označeného ako „vyjadrenie k reklamácií“ dospel k záveru, že z neho vyplýva len zhrnutie komunikácie medzi zmluvnými stranami z uhla pohľadu žalovaného, kontakt žalobcu 1/ s pracovníkom výrobcu okien z I. a všeobecné popísanie situácie, nie však vybavenie reklamácie.

5. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil odkazom na § 507 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorý poskytuje nadobúdateľovi právo zrušiť zmluvu, na základe ktorej prevzal vec majúcu neodstrániteľnú vadu ak v dôsledku tejto vady vec nemožno užívať dohodnutým spôsobom alebo riadne, s tým, že účinky prejavu nadobúdateľa, ktorým jednostranne zmluvu zrušuje, nastanú okamihom, keď jeho prejav došiel scudziteľovi. Uviedol, že za neodstrániteľnú vadu je nutné považovať jednak vadu, ktorú z hľadiska súčasných poznatkov vedy a techniky nemožno odstrániť, a jednak vadu, ktorá je síce z technického hľadiska odstrániteľná, ale náklady spojené s jej odstránením vo vzťahu k hodnote veci by zjavne boli neekonomické a neúčelné. V prípade, keď síce pôjde o vadu neodstrániteľnú, ale ktorá nebráni tomu, aby sa vec mohla užívať dohodnutým spôsobom alebo riadne, nadobúdateľ sa môže domáhať iba primeranej zľavy z ceny, výmeny veci alebo opravy (pokiaľ bude možná) alebo doplnenia toho, čo chýba. S poukazom na právny názor odvolacieho súdu vyslovený v jeho predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí, ktorým bol viazaný a spotrebiteľskú povahu záväzku konštatoval, že z hľadiska posúdenia procesu riešenia reklamácie listom z 11.11.2019 nebol pri reklamácií realizovaný postup v zmysle § 18 ods. 4, 6, 9 zákona č. 250/2007 Z. z. Konštatoval, že žalovaný ako predávajúci bol povinný o vybavení reklamácie vydať písomný doklad najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie (§ 18 ods. 9 zákona č. 250/2007 Z. z.), avšak takýto doklad nevydal a písomné podanie žalovaného zo dňa 11.11.2019 za takýto doklad považované byť nemôže. Poukázal na to, že tvrdenia žalobcov o nekvalite okien vyplynuli z odborného stanoviska č. 12/2020 znalca M. N. a boli potvrdené aj výpoveďou znalca M. N. a že závery znalca M. C. boli produkované len na základe fotografií, bez reálnej obhliadky na mieste samom, čo samo osebe oslabuje závery z neho plynúce. K námietkam týkajúcim sa vecnej legitimácie žalobcov poukázal na to, že žalobca 1/ bol v predmetnej zmluve o dielo uvedený ako objednávateľ a žalobkyňa 2/ bola uvedená pri podpise tejto zmluvy ako osoba podpisujúca zmluvu, pričom pri

reklamovaní tovaru bol už ako osoba reklamujúca tovar uvedený vždy len žalobca 1/. S poukazom na koordinované správanie žalobcov 1/ a 2/ zastal názor, že hoci žalobca 1/ nie je fyzicky podpísaný na zmluve o dielo, podpísaná je jeho manželka ako osoba konajúca za žalobcu 1/ v zmysle § 31 a nasl. Občianskeho zákonníka a že z priebehu konania jednoznačne vyplynulo, že obaja žalobcovia so zmluvou súhlasili a mali záujem na jej uzavretí. Vzhľadom na to konštatoval, že aktívna vecná legitímácia svedčí obom žalobcom – spotrebiteľom, s tým, že iný výklad v tejto otázke by bol príliš formalistický. K tomu konštatoval, že predmet zmluvy o dielo (okná a dvere) boli podľa vyššie zisteného skutkového stavu zo strany žalovaného (prípadne výrobcu) viackrát podrobené rôznej snahe o nápravu (nahrievaním, doštieľovaním a pod.), výsledkom čoho však nebol perfektný predmet diela (v chápaní bez väd), čo mohlo vyústiť do rezignácie žalobcov na opravu diela, ich neochoty k súčinnosti so žalovaným a viesť k podaniu žaloby. Pri hodnotení prípadu cez prizmu dobrých mravov konštatoval, že samotné podanie tohto typu žaloby je právom aprobovaný postup jednak v zmysle Civilného sporového poriadku ako aj podľa § 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky. Konštatoval, že zásada súladu výkonu práv s dobrými mravmi predstavuje významný princíp, ktorý v odôvodnených prípadoch dovoľuje zmieriť tvrdosť zákona a dáva sudcovi priestor pre uplatnenie pravidiel slušnosti. V tomto ohľade zastal názor, že v danom spotrebiteľskom spore, možno za rozporné dobrým mravom skôr považovať „upozornenie“ žalovaného na možný výkon rozhodnutia vo vzťahu k vydaniu okien a dverí v nadchádzajúcich zimných mesiacoch, ako reklamačný proces iniciovaný žalobcami, ktorý bol namietaný žalovanou stranou. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa zásady úspechu.

6. Označené rozhodnutie súdu prvej inštancie napadol žalovaný včas podaným odvolaním prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu a to z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP (t. j. nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci). V odvolaní namietal, že súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu skutkovému zisteniu o tom, kto je v prejednávanej veci spotrebiteľom a kto je osobou uplatňujúcou reklamáciu. Poukázal na to, že zmluvu o dielo podpísala len žalobkyňa 2/, ktorá je manželkou žalobcu 1/. Mal preto za to, že objednávateľom a spotrebiteľom je v prejednávanom prípade len žalobkyňa 2/, ktorá v skutočnosti jediná zmluvu o dielo uzatvorila. Skutočnosť, že následne dodané okná a dvere sa stali súčasťou BSM považoval za právne bezvýznamnú. Argumentáciu súdu prvej inštancie v bode 74. napadnutého rozsudku, že aktívna vecná legitímácia svedčí obidvom žalobcom považoval za vecne nesprávnu. Ustanovenie § 31 a nasl. Občianskeho zákonníka totiž upravuje zastúpenie na základe plnomocenstva, udelenie ktorého žalobkyňi 2/ ku dňu uzavretia zmluvy nebolo preukázané. Záver súdu prvej inštancie, že žalobkyňa 2/ zastupovala aj žalobcu 1/, ktorá je jej manželom označil za nesprávny a právne neudržateľný, pretože reklamáciu podľa neho uplatnila osoba, ktorá nebola účastníkom zmluvy o dielo. Právny záver súdu prvej inštancie v tejto otázke považoval za nesprávny aj s poukazom na základné náležitosti právneho úkonu vyžadované § 35 a § 37 Občianskeho zákonníka, keďže v prípade žalobcu 1/ absentovala základná náležitosť právneho úkonu, ktorým je prejav vôle navonok spočívajúci v podpise samotnej zmluvy, keď zmluva o dielo nie je zmluvou v prospech tretej osoby – žalobcu 1/. Z uvedeného dôvodu mal za to, že reklamácia z 13.10.2019 je nulitým/neplatným právnym aktom a posudzovanie reklamačného konania právne irelevantné. Namietal, že žalovaný bol u žalobcu 1/ do 13.10.2019 iba 1x, kedy v 04/2019 urobil servisný úkon a nastavil vchodové dvere, a že v reklamacii ani neuviedol to, ktoré okná a dvere netesia, kde sú medzery, ktoré dvere sú pokrivené a pod. Ďalej namietal, že žalobcovi 1/ bol doručený list z 11.11.2019, t. j. v zákonnej 30-dňovej lehote, v ktorom podrobne uviedol, že reklamáciu v časti uznáva, ako je ju možné vybaviť, resp. vady odstrániť, ako aj to, že vady neodstráni pre obavu o svoj život a zdravie, pričom o doručení dokladu o vybavení reklamácie predložil do súdneho spisu aj podací lístok. Žalobca 1/ na uvedený list odpovedal listom z 18.11.2019, ktorý sám v podanej žalobe priznáva, z čoho musí byť logicky vyvodene, že vyjadrenie žalovaného k reklamacii muselo byť žalobcovi 1/ doručené, inak by sa nemal k čomu vyjadriť, resp. na čo odpovedať. Z obsahu odpovede žalobcu 1/ považoval za zrejmé, že vady na oknách a dverách žalobcov žalovaný odstraňoval už pred 13.10.2019, ďalej že po uplatnení reklamácie bolo žalobcovi 1/ dňa 24.10.2019 telefonicky navrhnutá výmena plastových dverí za hliníkové s podmienkou doplatenia sumy 300,- Eur, čo rovnako svedčí o vybavení reklamácie v zákonnej 30 dňovej lehote. Poukázal tiež na záver listu z 18.11.2022, v ktorom mal žalobca 1/ priznať, že zmluvu o dielo podpísala jeho manželka. Ďalej namietal, že žalobcovia odstúpili od zmluvy nie z dôvodu nevybavenia reklamácie v zákonnej lehote, ale z dôvodu opakovaných väd prezentujúc názor o viazanosti dôvodmi odstúpenia. Poukázal tiež na to, že žalobca 1/ v každom liste uvádza iné vady výrobkov a že žalovaný sa pre zachovanie dobrej povesti snažil vady priebežne odstraňovať, v čom mu však žalobca 1/ bránil. Právny záver súdu prvej inštancie v bode 69. odôvodnenia ohľadne obsahu listu z 11.11.2019 označil za nesprávny, keď tento mal byť podľa neho správne posúdený

ako doklad o vybavení reklamácie. Namietal tiež nesprávne právne posúdenie nedostatku súčinnosti žalobcov pri odstraňovaní väd, k čomu poukázal na zdôvodnenie skoršieho rozsudku súdu prvej inštancie o znemožnení odstránenia odstrániteľných väd zhotoviteľom diela, ako aj na výpoveď svedka G. L. na pojednávaní dňa 23.09.2021. Poukázal tiež na Záznam o podaní oznámenia o priestupku z 09.10.2019, ktorý svedčí o neposkytnutí dostatočnej súčinnosti na odstránenie väd a vyriešenie reklamácie, pričom k tvrdenému nedostatku súčinnosti žalobcov neboli oproti skoršiemu rozsudku súdu prvej inštancie produkované žiadne nové dôkazy. Označil tak za prekvapujúce, že súd prvej inštancie dospel v tejto okolnosti k úplne opačnému zisteniu skutkového stavu. Mal za to, že neposkytnutie súčinnosti žalobcov pri odstraňovaní väd diela musí byť vyhodnotené ako konanie v rozpore s dobrým mravom. Za úplne nesprávne právne posúdenie označil aj bod 83. odôvodnenia napadnutého rozsudku, k čomu argumentoval, že išlo len o apel na mimosúdnu dohodu na pojednávaní, nakoľko si faktickú stránku sporu neuvedomil nikto v spojení s tým, že objednanie výroba a montáž nových dverí a okien trvá niekoľko týždňov alebo mesiacov. Záverom poukázal na nevykonateľnosť napadnutého rozsudku z hľadiska nedostatočnej špecifikácie okien a dverí, ktoré majú žalobcovia vydať. Navrhol preto rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť, žalobu v celom rozsahu zamietnuť a žalovanému voči žalobcom priznať nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

7. V doplnení odvolania žalovaného doručeného 13.12.2022 uviedol, že netesnosť, škára, trenie kovania, nedoliehavosť nie je vada, ale len servisný úkon. Namietal, že žalobcom 1/ reklamované vady neexistujú, vadnou bola výplň a taktiež je vadný aj prasknutý rám, ktorý si žalobca 1/ praskol v amoku, no napriek tomu žalovaný chcel tento rám vymeniť. Vyjadrenia žalobcov 1/ a 2/ označil za nekonštantné a prekrútené. Poukázal na to, že je si plne vedomý, že dielo má vady, ktoré v reklamačnom konaní uznal, pričom na mieste montáže vykonal niekoľko obhliadok, a to aj za prítomnosti poľského dodávateľa. Po vykonaných obhliadkach skonštatoval opodstatnenosť reklamácie, z dôvodu ktorého sa vady na vchodových dverách a dverách do kotolni zaviazal odstrániť, a to opravou prostredníctvom výrobcu, tieto opravy im však dňa 09.10.2019 nebolo umožnené dokončiť, a to pre fyzický útok žalobcu 1/ a slovné urážky na technika, o čom bolo podané aj trestné oznámenie. Mal za to, že reklamáciu uznal ako opodstatnenú, vady mal v záujme odstrániť, ale žalobcovia mu znemožnili odstránenie väd diela vykonať. Až následne si žalobcovia uplatnili reklamáciu písomne, pričom reklamovali okná, dvere a prasknutý rám, čo označil za účelové. Opísal v ňom, ako žalobcov telefonicky kontaktoval k spôsobu vybavenia reklamácie (najskôr neštandardne výmenou novej sklenej výplne a výmenou dverí, potom možnosťou výmeny plastových dverí za hliníkové), s tým, že reklamáciu vybavil vyjadrením z 11.11.2019, kde odborne vysvetlil priehyby na oknách, uznal reklamáciu netesnosť, medzeru medzi rámom a krídlom dvier a neuznal reklamáciu prasknutého rámu dvier, keďže rám bol pri jeho odchode z objektu v poriadku. Mal za to, že žalobca 1/ sám poukazoval na to, že nie je jeho klientom, zmluvu podpísala žalobkyňa 2/ od ktorej žiadnu reklamáciu neeviduje, preto akúkoľvek reklamáciu žalobcu 1/ označil za nulitnú a rozhodnutie súdu po zrušení zmluvy za nezákonné a neplatné. Zdôraznil, že jeho snaha o výmenu bola veľká, neustále sa dožadoval termínu dokončenia dohody, o čom svedčí aj SMS správa a zamietavé stanovisko žalobcu v pripojenej nahrávke. K rozsudku uviedol, že súd v bode 10. napadnutého rozsudku nesprávne uviedol medzi kým bola uzatvorená zmluva a že v bode 18. je nesprávne uvedený dátum vybavenia reklamácie. K bodu 24. napadnutého rozsudku okrem nesprávneho poučenia svedka tvrdil, že vypočutý znalec nemá oprávnenie na zaujatie stanoviska k predmetným vadám diela, pretože ide o znalca v odbore stavebníctvo a že znalec M. N. sa nikdy nevyjadril že okná sú nefunkčné, netesné, či nepoužiteľné. Namietal zaujatosť znalca M. N. voči všetkým oknám, ktorých výrobcovia nie sú v jeho združení N. a poukázal na to, že spôsob montáže okien a dverí podľa technickej normy STN 733134 je len odporúčaný a nie záväzný.

8. Žalobcovia 1/ a 2/ vo svojom vyjadrení k odvolaniu označili napadnutý rozsudok súdu za za'konny' a sprá'vny. K námietke žalovaného voči záveru o ich aktívnej vecnej legitimácii poukázali na to že predtlač' Zmluvy o dielo vypisoval sám z'alovaný', ktorý predmetnú zmluvu ani nepodpi'sal, iba ju pri zhotoviteľovi opatril pečiatkou. Poukázal na to, že z'alovaný' pri vypisovaní zmluvy túto ani nedatoval a ani neuviedol, kde bola táto podpí'saná'. Odvolacie námietky produkované z'alovaným považovali len za tvrdenia s cieľom vyhnú't' sa plneniu v zmysle rozhodnutia súdu prvej ins'tancie. Poukazovali na to, že sú manželmi, plastové okná a dvere si objednali na stavbu, ktorá tvorí ich bezpodielové spoluvlastníctvo a preto sú obaja v predmetnom spore aktívne vecne legitimovaní'. S tvrdením žalovaného ohľadom jeho vyjadrenia z 11.11.2019 nesúhlasili, pretože toto nemá na'lez'itosti písomného dokladu na vybavenie reklamácie. Za takýto doklad ho nemožno považovať aj preto, že v prípade zamietavého stanoviska reklamácie mal z'alovaný' podľa § 18 ods. 6 za'kona č. 250/2007

Z. z. v lehote 30 dní predložiť z'alobcom odborne' vyjadrenie. Žalovaný však doposiaľ nepredložil odborne' vyjadrenie, a teda nepostupoval v súlade so zákonom o ochrane spotrebiteľa. S tvrdením o neposkytnutí súčinnosti nesúhlasili, pretože aj v z'azname o porade s klientom z 13.08.2020 sa z'alovaný dostavil na stavenisko spolu so svojou právnou zástupkyňou a manželkou, kde boli pri tomni' spolu so svojim právnym zástupcom. Ak by z'alobca 1/ neposkytoval súčinnosť, tak by žalovaného na stavenisko ani nevpuštil. K argumentácii z'alovane'ho, z'e mal voľu vybaviť reklamačiu výmenou 2 ks balkónových dverí, ktoré od výrobcu objednal poukázal na nesúlad medzi faktúrou priloženou k odvolaniu a obsahom zmluvy o dielo. Za zava'dzajúce konanie z'alovane'ho označil predloženie vyjadrenia k reklamáci z 11.11.2019 opatreného pečiatkou K. H., G. – I. a podpisom K. H. aj spolu s podacím lístkom, k čomu namietali jeho doručenie po uplynutí lehoty na vybavenie reklamácie. Napadnutý rozsudok súdu prvej inš'tancie navrhovali potvrdiť a priznať im na hradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

9. Žalovaný v odvolacej replike namietal, že pokiaľ žalobcovia tvrdia, že zmluvu nepodpísal, musia si byť vedomí, že zmluva je neplatná a že došlo k uzatvoreniu zmluvy ústnou formou, avšak za seba disponuje podpísaným znením zmluvy. Označil za nepravdivé, že žalobcovia nemohli zmeniť obsah zmluvných podmienok, pretože mohli riadne namietat' text písomnej zmluvy, robiť zmeny a doplnky, avšak s celým textom súhlasili a nenamietali nič. Poukázal na nutnosť rozlišovania medzi BSM a postavením spotrebiteľa, pretože spotrebiteľom nie sú vždy obaja manželia len tým titulom, že vec zo spotrebiteľského dodávateľského vzťahu bude následne patriť do BSM, ale spotrebiteľom je len 1 z manželov, ktorý podpíše zmluvu alebo zakúpi vec alebo službu patriacu do BSM. Namietali, že žalobcovia neuviedli, aké náležitosti by malo obsahovať vyjadrenie k reklamáci, nakoľko ani zákon neobsahuje znenie ani obsahové náležitosti dokladu o vybavení reklamácie. Žalobcovia ani súd neuviedli z akého dôvodu by vyjadrenie k reklamáci z 11.11.2019 nemohlo byť posúdené ako včasne a riadne zaslané, preto ide len o jeho subjektívne vyhodnotenie. Tvrdenie žalobcov o neobdržaní vyjadrenia z 11.11.2019 označil za klamlivé, keď z prílohovej obálky, kde bol založený originál tejto listiny vyplýva, že vyjadrenie k reklamáci bolo uskutočnené pod hlavičkou G. G. H. a opatrené pečiatkou žalovaného. Namietal tiež, že zákon nevyžaduje, aby v rámci reklamačnej lehoty bol doklad o vybavení reklamácie spotrebiteľovi aj skutočne doručený. Poukázal na to, že žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu z 30.12.2022 priznali, že im vyjadrenie žalovaného k reklamáci z 11.11.2019 bolo doručené, z čoho vyvodil, že žalobcovia v podanej žalobe klamali, pokiaľ tvrdili, že žalovaný na podanú reklamáciu nereagoval. K argumentácii žalobcov o poskytovaní súčinnosti žalovanému k odstráneniu v reklamáci vytykaných väd dňa 13.8.2020 uvádzali, že označeného dňa došlo len k mimosúdnej rokovaní medzi stranami, nie faktickému montérskemu zásahu. Tvrdil tiež, že žalobca 1/ v rámci mimosúdnych jednaní sám uznal, že jeho konanie bolo prehnané a vyjadril vôľu postupovať v zmysle reklamácie opravou a výmenou jednotlivých častí okien a dverí v zmysle dohody z 13.08.2020. Poukázal na to, že žalobca v dobrej viere, že dôjde k dohode a uspokojeniu žalobcu podpísal 13.8.2020 zoznam požiadaviek žalobcu 1/, ktorý tento vydáva za spísanie väd, čo však žalovaný odmieta s odôvodnením, že pri týchto požiadavkách žalobcu 1/ ide len o servisný úkon. Poukázal na vôľu žalovaného naplniť mimosúdnu dohodu, k čomu poukázal na pripojenú SMS správu a svedeckú výpoveď manželky žalovaného. Odmietol klamlivosť pripojenej faktúry poľského dodávateľa týkajúcej sa dodatočnej objednávky balkónových krídel s poukazom na uvádzanie rozmeru výrobku s podkladovým profilom, ktorý tak presne zodpovedá zmluve o dielo. Odmietol aj tvrdenia žalobcov o absencii živnostenského oprávnenia žalovaného na ním vykonávanú činnosť s poukazom na bod 4. predmetu podnikania uvedeného vo výpise žalovaného zo živnostenského registra.

10. V odvolacej duplike zo 06.02.2023 žalobcovia nad rámec už uvádzaného argumentovali, že pri zamietavom vyjadrení k reklamáci alebo iba čiastočnom vyhovení reklamáci mal žalobcom ako spotrebiteľom v prílohe zamietavého stanoviska predložiť jej odborné posúdenie v lehote do 14 dní odo dňa jej vybavenia. Poukázali na to, že pri podpise zmluvy o dielo žalovaný predložil žalobcom jej predtlač a sám vypisoval všetky jej kolónky, preto žalobcovia nemali žiadnu možnosť meniť z nej vyplývajúce zmluvné podmienky. K vyjadreniu k reklamáci z 11.11.2019 opečiatkovaného K. H. a podpísaného K. H. uviedli, že toto vyjadrenie k reklamáci predložil samotný právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 29.11.2022 a nie žalobcovia v predmetnom spore do vyhlásenia rozhodnutia súdu prvej inš'tancie. Toto konanie žalovaného označili za konanie v rozpore s poctivým obchodným stykom a dobrými mravmi.

11. Vo vyjadrení z 27.03.2023 žalovaný doplnil, že reklamáciu ako takú nezamietol, ale ju uznal a vzhľadom na to nebol povinný dať si vypracovať a žalobcom predložiť odborné posúdenie, na základe

ktorého by bolo možné reklamáciu zamietnuť. Vo vyjadrení z 11.11.2019 súčasne uviedol, ako je reklamáciu možné vybaviť, resp. vytykané vady odstrániť, avšak uviedol, že reklamáciu nevybaví pre agresivitu žalobcu 1/ z dôvodu obavy o svoj život a zdravie. Tvrdenie žalobcov, že im zaslal potvrdenie o vybavení reklamácie s pečiatkou a podpisom inej osoby ako žalovaného (konkrétne K. H.) považoval za právne nelogické. Odmietol tvrdenie žalobcov o vyhrážaní sa im v súvislosti s realizáciou povinnosti vydať okná a dvere (bod 83. napadnutého rozsudku), k čomu doplnil, že skutočnosť, že až po vyhlásení rozsudku žalobcovia pochopili apel právneho zástupcu žalovaného, ktorý smeroval k urovnaniu sporu a zmiernu nezávisí od vôle žalovaného.

12. Na výzvu súdu k možnosti použitia § 2 písm. m/ zákona č. 250/2007 Z. z. žalobcovia 1/ a 2/ v podaní z 30.10.2023 zopakovali, že vyjadrenie žalovaného z 11.11.2019 nemá náležitosti dokladu na vybavenie reklamácie a že v prípade jej zamietnutia mal žalovaný predložiť odborné vyjadrenie, na základe ktorého tak urobil. Žalovaný na rovnakú výzvu podaním z 24.10.2023 súhlasil s aplikáciou § 2 písm. m/ zákona č. 250/2007 Z. z., pričom uviedol, že žalobcovia 1/ a 2/ podaním zo 06.02.2023 priznali doručenie vyjadrenia k reklámii z 11.11.2019 v zákonnej 30-dňovej lehote, ktoré je potrebné posudzovať ako vybavenie reklamácie v zmysle § 2 písm. m/ zákona č. 250/2007 Z. z.

13. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), prejednal odvolanie podané žalovaným a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil odvolacie pojednávanie podľa § 385 CSP (a contrario) a na tomto pojednávaní zopakoval, či doplnil dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom. Právnym dôsledkom takéhoto postupu odvolacieho súdu je jeho viazanosť skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 382, § 385 CSP). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP). Po prieskume napadnutého rozhodnutia podľa vyššie uvedených zásad (§ 379, § 380 ods. 1, 2 CSP) však odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné a napadnuté rozhodnutie je potrebné zmeniť.

14. Z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v odvolacom konaní v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

15. Odvolací súd v predmetnom prípade posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05) a dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci síce zistil skutkový stav správne a v dostatočnom rozsahu, avšak vec po právnej stránke nesprávne posúdil.

16. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (t. j. nesprávne zistenému skutkovému stavu súdom prvej inštancie) odvolací súd poznamenáva, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktorý objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS

SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdny sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti jeho uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu.

17. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP (t. j. nesprávne právnemu posúdeniu veci súdom prvej inštancie) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Riešenie právnej otázky (quaestio iuris) prebieha v procese právneho posudzovania vecí, pri ktorom súd uvažuje o určitej právnej norme, zamýšľa sa nad možnosťou (potrebou) jej aplikácie, skúma jej obsah, zmysel a účel, normu interpretuje a na podklade svojich skutkových zistení prijíma právne závery o existencii alebo neexistencii dôvodu pre aplikovanie predmetnej právnej normy na posudzovaný prípad (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 9Cdo/23/2021 z 29.09.2021). Nesprávnym právnym posúdením vecí je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010).

18. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v danom prípade zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu tak, aby bolo možné súdnu vec riadne právne posúdiť. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania a podľa odvolacieho súdu nie sú svojvoľné ani inak neudržateľné. Zistený skutkový stav však podľa odvolacieho súdu nebol správne právne posúdený (zo správnych skutkových záverov neboli vyvedené správne právne závery) a preto bolo v danej veci zistené naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h/ CSP.

19. V okolnostiach veci sa možno stotožniť so záverom súdu prvej inštancie vyplývajúcim z vykonaného dokazovania, že v zmluvnom vzťahu so žalovaným boli obidvaja žalobcovia a nie iba žalobkyňa 2/, ktorá zmluvu o dielo podpísala. V zhode s jeho záverom zastáva aj odvolací súd názor, že medzi sporovými stranami bola od počiatku prezentovaná vôľa uzavrieť zmluvu o dielo obidvoma žalobcami ako manželmi, ktorí si dodávku okien a plastových dverí objednali do spoločnej nehnuteľnosti (stavby). Tu treba poukázať na to, že v písomnom vyhotovení zmluvy sú na mieste týkajúcom sa označenia objednávateľa uvedení obidvaja žalobcovia svojimi priezviskami, telefónnymi číslami a bydliskom. Dôkazom, že zmluvu o dielo mala uzavrieť len žalovaná 2/ nie je ani vyjadrenie žalobcu 1/ v jeho liste z 18.11.2019, nakoľko ten v jeho závere len tvrdí, že žalovaný mu žiaden doklad o príjme finančných prostriedkov za tovar nevydal a „nič okrem zmluvy o dielo nepodpísal“, pričom v konaní pred súdom prvej inštancie nebol produkovaný žiaden dôkaz, ktorý by vôľu žalobcu 1/ uzavrieť zmluvu o dielo ako objednávateľ vyvracal. Žiada sa poznamenať, že v danom prípade žalobcovia 1/ a 2/ počas celého konania nespochybovali, že z ich strany došlo k uzavretiu zmluvy o dielo a túto predtým nespornú skutočnosť až do pojednávania konaného 03.11.2022 nariadeného po vydaní prvého zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu žalovaný ani nenamietal. Na zreteľ je potrebné zobrať aj právnu úpravu zastupovania manželov, podľa ktorej môže manžel druhého manžela zastupovať v bežných veciach aj bez jeho súhlasu a vo veciach presahujúcich rámec bežných vecí s jeho súhlasom, pričom tu je nutné zvýrazniť, že pre udelenie takéhoto súhlasu manžela nie je zákonom ustanovená žiadna predpísaná forma (k tomu porovnaj § 145 Občianskeho zákonníka, resp. § 20 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov). Odvolací súd tak považuje záver súdu prvej inštancie, že posudzovanú zmluvu o dielo uzavreli so žalovaným obidvaja žalobcovia, ktorí sú súčasne manželmi, t. j. že zo zistených skutkových okolností prípadu vyplýva, že k podpísaniu predmetnej zmluvy žalobkyňou 2/ došlo so súhlasom žalobcu 1/ resp. jeho zastupujúca právne udržateľný. K právnemu postaveniu žalobcov 1/ a 2/ v danom vzťahu tiež súd prvej inštancie správne uzavrel, že zákazníkmi žalovaného (a spotrebiteľmi) v danom zmluvnom vzťahu boli obidvaja žalobcovia ako manželia, a každý jeden z nich bol v prípade vzniku väd diela (dodaných okien a dverí) oprávnený uplatniť aj reklamáciu, k čomu v písomnej forme došlo 13.10.2019, tak ako to uzavrel súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Označenú reklamáciu

z 13.10.2019 tak nemožno považovať za nulitný ani za neplatný právny úkon. Túto odvoláciu námietku žalovaného preto odvolací súd nepovažuje za dôvodnú.

20. Rovnako správne súd prvej inštancie vyhodnotil, že listom žalovaného z 11.11.2019 nedošlo k vybaveniu žalobcami uplatnenej reklamácie tak, ako to má na mysli § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. v spojení s jeho § 2 písm. m/, ktorý pojem vybavenie reklamácie definuje (rozumie sa ním ukončenie reklamačného konania odovzdaním opraveného výrobku, výmenou výrobku, vrátením kúpnej ceny výrobku, vyplatením primeranej zľavy z ceny výrobku, písomná výzva na prevzatie plnenia alebo jej odôvodnené zamietnutie), ale len k vyjadreniu sa žalovaného k vadám, ktoré žalobca 1/ vo svojej reklamacii uplatnil. List žalovaného z 11.11.2019 nemožno vyhodnotiť ako doklad o vybavení reklamácie, pretože k odstráneniu vytknutých reklamačných väd nedošlo, možno ho považovať nanajvýš za oznámenie spôsobu vybavenia reklamácie ako to predpokladá § 18 ods. 4 prvá veta zákona č. 250/2007 Z. z. Námietka žalobcov 1/ a 2/, že žalovaný reklamáciu označeným listom z 11.11.2019 nevybavil, pretože na kópii doručenej právnym zástupcom žalovaného na pojednávaní 29.11.2022 je opatrený pečiatkou manželky žalovaného je irelevantná, nielen preto, že táto námietka bola vznesená až v odvolacom konaní (ide o novotu, na ktorú s poukazom na podmienky stanovené § 366 CSP nemožno prihliadať), ale aj preto, že ním nie je vyvrátená domnienka doručenia tohto vyjadrenia s pečiatkou a podpisom žalovaného poštou, na preukázanie čoho žalovaný včas predložil podací listok z 12.11.2019 č. D..

21. Právnym dôsledkom nedodržania povinností žalovaného vybaviť reklamáciu tovaru dodaného podľa zmluvy v rámci následného reklamačného konania v lehote 30 dní je vznik práva spotrebiteľa na odstúpenie od zmluvy (§ 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. posledná veta). Ide o rovnaké právo, aké by mal spotrebiteľ v prípade, ak by išlo o vadu neodstrániteľnú. Predpokladom vzniku takéhoto práva spotrebiteľa je aj podľa odvolacieho súdu existencia väd na reklamovanom tovare, podmienku ktorú považoval súd prvej inštancie za splnenú vzhľadom na uznanie minimálne niektorých žalobcami reklamovaných väd, a to či už v liste žalovaného z 11.11.2019, ale aj následne v stanoviskách prezentovaných žalovaným v priebehu konania, resp. pred začatím súdneho konania vo vyjadrení žalovaného zo 07.04.2020, v ktorom žalovaný taktiež konštatoval čiastočnú opodstatnenosť reklamácie vo vzťahu k vchodovým dverám ako aj dverám do kotolne. Pre vyvodenie týchto následkov nie je podstatné, či v rámci dokazovania bola u každého jedného okna, či dverách, ktoré boli dodané preukázaná konkrétna vada, ale že z dodávky realizovanej na základe jednej zmluvy boli uplatnené vady, tieto boli aspoň sčasti dôvodné a neboli v lehote určenej § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. odstránené. Odvolací súd sa pritom nestotožňuje s námietkou žalovaného o viazanosti dôvodmi žalobcami 1/ a 2/ učeného odstúpenia od zmluvy uvedenými v tomto odstúpení, nakoľko na prípad dopadajúce právne normy (§ 507 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z.) takéto dôsledky s predmetným právnym úkonom nespájajú. Žalobcovia 1/ a 2/ sú viazaní len voľbou práva, ktoré si uplatnili, pričom v danom prípade to bolo odstúpenie od zmluvy. K zrušeniu zmluvy z dôvodu zodpovednosti dodávateľa za vady veci dochádza okamihom, kedy bolo odstúpenie od zmluvy doručené žalovanému, čo v danom prípade bolo preukázané najneskôr k 07.04.2020 vychádzajúc z vyjadrenia žalovaného z toho istého dňa 07.04.2020. Preto pokiaľ neexistujú iné okolnosti, odôvodňujúce použitie inej (konkurenčnej) právnej normy na konkrétny prípad, je dôvodné úkonu žalobcov 1/ a 2/ ako spotrebiteľov z 26.03.2020, ktorým si voči žalovanému uplatnili svoje právo na zrušenie zmluvy priznať v zmysle § 18 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. účinky odstúpenia od zmluvy, resp. jej zrušenia, ako to terminologicky upravuje § 649 Občianskeho zákonníka. Právnymi následkami odstúpenia od zmluvy je podľa § 48 ods.2 Občianskeho zákonníka jej zrušenie od začiatku a tým vznik vzájomnej povinnosti zmluvných strán vrátiť všetko, čo podľa nej dostali (§ 457 Občianskeho zákonníka). Momentom účinnosti odstúpenia od zmluvy tak vzniká medzi účastníkmi zrušenej zmluvy záväzok z bezdôvodného obohatenia, teda povinnosť vrátiť si navzájom plnenia, ktoré účastníci dostali.

22. Z napadnutého rozsudku tiež vyplýva, že vo vzťahu k otázke súladnosti žalobou uplatneného nároku s dobrými mravmi súd prvej inštancie „revidoval svoje pôvodné rozhodnutie“ v tom smere, že dôvody neposkytnutia právnej ochrany tomuto nároku pre jeho rozpor s dobrými mravmi nevzhladol, čo vyplýva z bodu 81. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd sa však v tomto kontexte stotožňuje s odvolacou námietkou žalovaného, že bez akéhokoľvek doplnenia skutkového stavu, resp. produkcie akéhokoľvek nového dôkazu súd prvej inštancie prekvapivo dospel k absolútne opačnému právnemu záveru, v zmysle opačnej interpretácie splnenia podmienok aplikácie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, než ku ktorému dospel v prvom vo veci vydanom rozsudku.

23. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

24. Uvedené ustanovenie umožňuje súdu posúdiť vec v tom smere, či výkon uplatneného subjektívneho práva je v súlade s dobrými mravmi, a v prípade, že tomu tak nie je, možnosť odoprieť mu právnu ochranu. Ide o všeobecné ustanovenie hmotno-právnej povahy. Základnými predpokladmi tzv. chráneného výkonu subjektívnych práv sú existencia práva v dobe jeho výkonu (t. j. aktom aplikácie práva nemôže dôjsť k založeniu neexistujúceho práva alebo povinnosti) a súčasne jeho uplatnenie v súlade so zákonom, primerane vzhľadom na cieľ, ktorý sa ním má dosiahnuť a zároveň v súlade s dobrými mravmi. Bez existencie subjektívneho práva nemôžeme hovoriť o výkone práva, ale o protiprávnom úkone. Ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa môže vzťahovať len na výkon existujúcich práv (bližšie Števec, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M., a kol. Občiansky zákonník I. § 1-450. Komentár. Praha : C.H.Beck, 2015, 22 s.).

25. Výkon práva v rozpore s dobrými mravmi znamená, že výkon práva sa ocitá v rozpore s uznávaným názorom majority spoločnosti, ktorá vo vzájomných vzťahoch určuje, aký má byť výkon práv, aby bol v súlade so základnými a všeobecne uznávanými a rešpektovanými zásadami mravného správania sa členov spoločnosti. Aby výkon určitého práva alebo povinnosti bol v rozpore s dobrými mravmi, musí nadobudnúť takú intenzitu, pri ktorej nastupuje zákonná sankcia, ktorá má za následok neplatnosť právneho úkonu (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/57/2005).

26. Pojem „dobré mravy“ Občiansky zákonník nedefinuje. Dobré mravy netvorí spoločensky normatívny systém, vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Ide o uznávané pravidlo slušnosti a poctivého správania. Dobré mravy sú vykladané ako súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť vystihujú podstatné historické tendencie, sú uznávané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných.

27. Postup súdu podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka má miesto vo výnimočných situáciách, keď k výkonu práva založeného zákonom dochádza z iných dôvodov, ako je dosiahnutie hospodárskych cieľov, či uspokojenie iných potrieb, keď hlavnou alebo aspoň prevažujúcou motiváciou je úmysel poškodiť, či znevýhodniť povinnú osobu (tzv. šikanózný výkon práva), alebo ak je zrejmé, že výkon práva vedie k neprijateľným dôsledkom prejavujúcim sa ako vo vzťahu medzi účastníkmi, tak na postavení niektorého z nich navonok (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25 Cdo 2895/99 z 29.3.2001). Aplikácia ustanovenia § 3 Občianskeho zákonníka umožňuje zásah do výkonu už existujúceho práva vyplývajúceho z občianskoprávných vzťahov, nemôže ale viesť ku vzniku, zmene alebo zániku práv a povinností, nemá totiž vlastnú normotvornú platnosť, keďže upravuje iba spôsob aplikácie a interpretácie iných ustanovení (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 144/2010). Konanie vykazujúce znaky úmyslu poškodiť druhého účastníka (ktoré by mohlo odporovať dobrým mravom) však nemožno vyvodzovať z okolností a dôvodov, z ktorých vyplýva vznik uplatneného nároku, ale iba z takých konkrétnych okolností, za akých bol žalovaný nárok uplatnený.

28. V súdenom prípade bolo v konaní pred súdom prvej inštancie skutkovo zistené, že dňa 09.10.2019 došlo medzi žalobcom 1/, žalovaným a servisným technikom výrobcu tovaru z I. G. L. k incidentu, na riešenie ktorého bol privolaný príslušník Policajného zboru, resp. podané oznámenie týkajúce sa konania žalobcu 1/ voči tomuto technikovi, a že z tohto dôvodu boli žalovaný a s ním prítomný technik nútení opustiť stavbu, na ktorú boli žalovaným dodané okná a dvere spolu s ich montážou, záver ktorý zodpovedá obsahu výpovedí žalovaného, svedkov G. L., F. O., odpovedi žalobcu 1/ z 18.11.2019 ako aj výpovede žalobcu 1/. V konaní pred súdom prvej inštancie bolo ďalej zistené uskutočnenie stretnutia sporových strán, ich právnych zástupcov a obchodného zástupcu dodávateľa dňa 13.08.2021 uzavreté vyhotovením písomného záznamu z neho (č.l. 42), z ktorého okrem dohody o mimosúdnom riešení sporu vyplýva aj dohoda konkrétneho spôsobu odstránenia reklamovaných väd, podľa ktorej sa žalovaný zaviazal zabezpečiť výmenu terasových dverí, krídel balkónových dverí na 2. poschodí, výmenu výplne

vchodových dvier, výmenu kotolňových dverí vrátane zárubne a do 31.08.2020, servis okien a dverí, u ktorých nedôjde k výmene a v prípade, ak po uplynutí primeranej doby (najneskôr do 30.10.2020) dôjde k ich opätovnému pokriveniu, zabezpečiť aj ich výmenu. Tiež nebolo medzi stranami sporné, že 25.08.2020 žalobca 1/ a žalovaný spísali záznam označený ako „Dodatočne zistené závady“ (č.l. 94), obsahujúci zoznam chybných (nevyhovujúcich) tesnení okien a rámov, ku ktorému žalovaný vypovedal, že boli spísané za jeho prítomnosti z podnetu žalobcu 1/ a so zámerom žalovaného špecifikované časti tesnení vymeniť. Skutkovo bolo tiež v konaní pred súdom 1. inštancie zistené, že žalovaný bol na vlastné náklady ochotný vykonať požadovanú nápravu, za účelom ktorým objednal 2 ks nových balkónových/terasových dverí, k realizácii výmeny ktorých nedošlo napriek opakovanému kontaktovaniu žalobcu 1/ a jeho právneho zástupcu za účelom realizácie dohody (viď výpoveď manželky žalovaného na pojednávaní 23.09.2021 na č.l. 173-174 spisu, faktúry z 12.10.2020 a 14.10.2020 z č.l. 123 a 125).

29. Tieto súdom prvej inštancie v konaní preukázané skutočnosti v kontexte námietky žalovaného (vznesenej už pred súdom prvej inštancie a následne aj v odvolacom konaní) o nedostatku súčinnosti žalobcov 1/ a 2/ pri odstraňovaní reklamovaných väd dodaného tovaru však vo vzťahu k posúdeniu súladnosti žalobou uplatneného nároku s dobrými mravmi po právnej stránke neboli správne vyhodnotené, hoci v prvom rozsudku súdu prvej inštancie bol rovnaký skutkový stav právne posúdený ako rozporný s dobrými mravmi, pričom toto právne posúdenie nebolo odvolacím súdom v jeho predchádzajúcom rozhodnutí (uznesení č. k. 12CoCsp/8/2022-266 z 21.06.2022) výslovne posúdené ako nesprávne (porovnaj bod 13. jeho odôvodnenia in fine). Uvedená zmena právneho posúdenia námietky neposkytnutia súčinnosti žalobcami 1/ a 2/ súčasne nebola súdom prvej inštancie v napadnutom rozsudku v podstate žiadnym spôsobom zdôvodnená. Preto odvolací súd považuje napadnuté rozhodnutie okrem iného aj za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

30. Zneužitie práva nemôže byť predmetom dokazovania ako právny inštitút. Skutkový stav, ktorý je výsledkom dokazovania, až následne po svojom ustálení môže byť právne vyhodnotený tak, že skutková podstata zneužitia práva bola naplnená. Záver o naplnení skutkovej podstaty zneužitia práva je výsledkom právneho hodnotenia ustáleného skutkového stavu (uznesenie Ústavného súdu SR zo 7. júna 2016, č. k. III. ÚS 357/2016-16).

31. V opísaných súvislostiach dospel odvolací súd k záveru, že právne posúdenie prípadu súdom prvej inštancie je jednostranné, pretože opomína, že tak ako právne normy na ochranu spotrebiteľa ustanovujú povinnosť dodávateľovi reklamáciu vybaviť spôsobom a v lehote zákonom upravenými, výkon tomu zodpovedajúceho práva spotrebiteľa na vybavenie reklamácie ako aj ďalších z toho plynúcich práv (napríklad práva na vrátenie ceny diela v prípade zrušenia zmluvy) podlieha korekcii ich súladu s dobrými mravmi, t.j. pravidlami vzájomnej slušnosti, poctivého správania, ohľaduplnosti a vzájomného rešpektovania. To znamená, že pokiaľ k vybaveniu reklamácie musí vzhľadom na okolnosti veci, t. j. dodávku tovarov spojených s ich montážou dôjsť u spotrebiteľa, je spotrebiteľ povinný umožniť dodávateľovi jej vybavenie, t. j. poskytnúť dodávateľovi primeranú súčinnosť. Z okolností prípadu je nepochybné, že žalobcovia 1/ a 2/ v uplatnenej reklamacii listom z 13.10.2019 žiadali o odstránenie väd dodaného tovaru a čiastočne o výmenu niektorých jej súčastí (konkrétne výmenu sklenených výplní a poškodených dverí), k vybaveniu čoho bola potrebná aj súčinnosť žalobcov 1/ a 2/. S ohľadom na tomu predchádzajúci incident medzi žalobcom 1/ a technikom výrobcu z Poľska, preukázaný v konaní súdu prvej inštancie, však vzhľadom na obsah listu žalovaného z 11.11.2019 bolo podľa názoru odvolacieho súdu na žalobcoch 1/ a 2/ minimálne deklarovať žalovanému poskytnutie príležitosti a garanciu bezpečnosti pre vybavenie reklamácie a oznámiť podmienky sprístupnenia miesta, kde bol tovar inštalovaný, čo žalobcovia 1/ a 2/ v konaní netvrdili a uvedené súčasne absentuje v odpovedi žalobcu 1/ z 18.11.2019.

32. Korektív súladu výkonu práva žalobcov 1/ a 2/ na vrátenie zaplatenej ceny diela oproti ich povinnosti vydania dodaných tovarov žalovanému s dobrými mravmi však podľa odvolacieho súdu dopadá nielen na okolnosti, za ktorých došlo k reklamačnému procesu, ale tiež na následné konanie žalobcov 1/ a 2/ uplatňujúcich svoj nárok žalobou pred súdom. Práve toto ich konanie, tak ako vyplýva z okolností zistených v konaní už súdom prvej inštancie, totiž podľa odvolacieho súdu vykazuje znaky úmyslu poškodiť druhého účastníka a je pre realizované právne posúdenie rozhodujúce. Zo zistených okolností veci totiž nesporne vyplýva, že žalobcovia 1/ a 2/ sa 13.08.2020 dohodli na vybavení reklamácie opravami a výmenami častí dodávok, no pre realizáciu tejto dohody stavbu, kde bol tovar zabudovaný, žalovanému vôbec nesprístupnili, napriek tomu, že žalovaný za účelom splnenia

tejto dohody, dodatočne modifikujúcej nároky vyplývajúce zmluvným stranám zo žalobcami 1/ a 2/ jednostranne zrušenej zmluvy, zabezpečil dodávku 2 terasových/balkónových dverí v hodnote 725,72 Eur a ďalšieho potrebného materiálu. Na základe toho sa potom javí, že trvanie žalobcov 1/ a 2/ na výkone ich práva na vrátenie zaplatenej ceny je bez vzájomného rešpektu a ohľaduplnosti k snaženiu žalovaného zameranému k odstráneniu žalobcami 1/ a 2/ vytýkaných väd dodávky, okrem vrátenia žalobcami 1/ a 2/ dohodnutej ceny dodávok oproti povinnosti vydať mu plastové okná a dvere, a súčasne vedie k poškodeniu žalovaného tým, že je nútený znášať ďalšie náklady vyvolané u neho záujmom plniť následne dosiahnutú dohodu z 13.08.2020 a tak ho ako povinnú osobu znevýhodniť. Tento výkon práva žalobcami 1/ a 2/, resp. pokračovanie v jeho výkone, tak podľa odvolacieho súdu vedie k neprijateľným dôsledkom a svojou povahou ho možno považovať za šikanózný. Uvedené dôsledky zasahujúce do majetkovej sféry žalovaného by potvrdzujúcim rozhodnutím napadnutého rozhodnutia nebolo podľa odvolacieho súdu spravodlivé aprobovať.

33. Zohľadňujúc uvedené, odvolací súd skutkový stav, na ktorom je rozhodnutie súdu prvej inštancie založené, právne posúdil cez právnu normu vyžadujúcu súlad výkonu práv vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov s dobrými mravmi (§ 3 Občianskeho zákonníka), pričom dospel k záveru o nutnosti jeho prehodnotenia. Keďže dôvodom pre zmenu napadnutého rozsudku bolo len právne posúdenie vyššie špecifikovanej právnej otázky, ktorú posudzoval už súd prvej inštancie a sporové strany sa k tejto otázke vyjadrili, vo veci nebolo potrebné odvolacím súdom nariaďovať pojednávanie (porovnaj napr. bod 14 uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Cdo/23/2021 z 29.09.2021, ako aj citované uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 357/2016-16 zo 7. júna 2016). Preto vzhľadom na naplnenie odvolacieho dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd postupom podľa § 388 CSP napadnutý rozsudok zmenil a žalobu žalobcov 1/ a 2/ voči žalovanému zamietol.

34. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). S ohľadom na to odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať na ďalšiu argumentáciu sporových strán zachádzajúcu do nadbytočných podrobností, nespôsobilú prívodiť revíziu prijatého rozhodnutia odvolacieho súdu.

35. O súvisiacom nároku na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalovanému priznal proti celkovo neúspešným žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 2 CSP). Odvolací súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa odôvodňujúce alternatívny postup v zmysle § 257 CSP.

36. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolaateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).